

А когато отъ лютината на болешкытъ са насляше да извикъ, тя думаше като мъчимаго Христа: «*Отче, прости ѱ; не знаѣтъ що правѣтъ.*» Благочестивото туй възваніе бѣ свидѣлство на христіанка, а не на еврейка. Съ сичко туй мъкытъ са продължихъ до колкото позволявахъ исчерпанытъ ѱ силы. А когато я заведохъ въ затвора ѱ, тя имѣ еще доста мъжество да каже на Арбуеза:

— Богъ да ти прости, както и азъ ти прощавамъ.

Туй свидѣлството на единъ само свидѣтель было достатъчно за осѣждането на Марія Бургонска. Но Марія бѣше пребогата и за туй неможаше да намѣри милость у инквизиціята. Жозе уморенъ отъ тѣзи ужасны сцены едва можаше да стои, и като са приближи до ухото на Арбуеза:

— Преосвещенный, рече му; не са осѣщамъ добръ; мирзмата отъ вѣглищата ма души, припада ми!

— Но трѣба да навикнешъ, рече Арбуезъ. Една еще мъка ны остава, и свършваме.

Сбироветъ, които бѣхъ отишли да докаратъ друга една жена, върнѣхъ са празны и умыслены.

— Що е? попыта инквизиторътъ, говорѣте.

— Преосвещенный, подѣдимата умрѣла.

— Умрѣла! повтори Петръ Арбуезъ.

— Отрѣзала си шіята съ ножицы.

— Защо гы оставихте въ рѣцѣтъ ѱ? рече важно инквизиторътъ. Непокаяна! да умрѣ непокаяна! Съка молитва за нея е бесполезна; душата ѱ принадлежи на діавола.

Тѣзи запрѣна бѣше Жуана Сангеа (114).

Подиръ туй Петръ Арбуезъ излѣзе съ любимица си отъ *палата на инквизиціята*.

— Ты, Жозе, си и отъ жена повѣженъ, рече му той.

---

(114) Злочестата тѣзи жена за да са отърве отъ ужаснытъ мъкы, които я чакахъ, уби са сама въ тъмницата. Трупътъ ѱ, като на непокаяна былъ изгоренъ въ Валадолидъ, въ 1558 год.